

Ο Οδυσσέας σκοτώνει τους μνηστήρες

Την άλλη μέρα ξανάρθαν οι μνηστήρες στο παλάτι. Οι δούλες έστρωσαν τα τραπέζια κι εκείνοι πάλι άρχισαν να τρώνε και να πίνουν.

Τότε η **Αθηνά** έβαλε στο νου της Πηνελόπης να φέρει **το τόξο** του Οδυσσέα και τα βέλη του και δώδεκα τσεκούρια, που είχαν μια τρύπα στην κορφή. Ο Εύμαιος, ο χοιροβοσκός, έστησε τα τσεκούρια στη σειρά και η **Πηνελόπη** είπε: «Ακούστε με, μνηστήρες! Όποιος μπορέσει να λυγίσει αυτού του τόξου τη χορδή και να ρίξει ένα βέλος, που θα περάσει μέσα από τις τρύπες των δώδεκα τσεκουριών, αυτός θα γίνει άνδρας μου».

Ἄρχισαν τότε ὅλοι **οἱ μνηστήρες**, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο, νὰ δοκιμάζουσι, μα κανεὶς δὲ μπόρεσε νὰ τεντώσῃ τὴ χορδὴν. Ζήτησε τότε κι ὁ Οὐδυσσεύς νὰ δοκιμάσῃ. Ἡ Πηνελόπεια ἔφυγε κι ἡ Ἀθηναία ἀμέσως ἔδωκε στὸν Οὐδυσσεύα τὴν πρώτη του μορφὴν. Εκείνος ἄρπαξε τὸ τόξον, τέντωσε ἀμέσως τὴ χορδὴν κι ἔριξε ἕνα βέλος, ποῦ πέρασε σαν ἀστραπή ἀνάμεσα ἀπ' τὰς τρύπας ὅλων τῶν τσεκουριῶν.

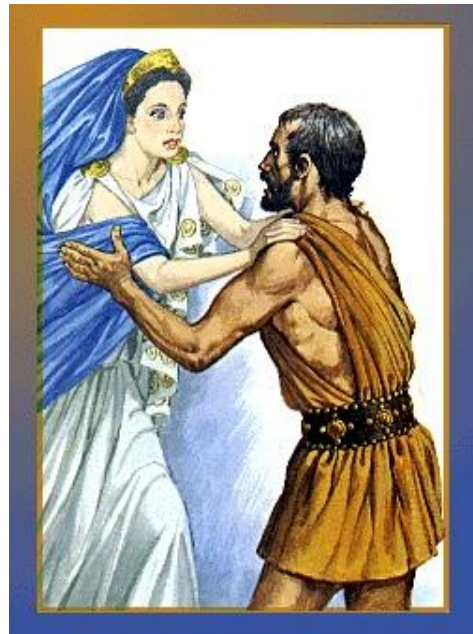
Τότε οι μνηστήρες κατάλαβαν ποιος ήταν και τρόμαξαν.
Αμέσως **ο Εύμαιος και η Ευρύκλεια** έκλεισαν όλες τις πόρτες
κι ο Οδυσσέας άρχισε να σημαδεύει τους μνηστήρες που
προσπαθούσαν να σωθούν. Δίπλα του ο Τηλέμαχος έριχνε κι
εκείνος με το τόξο.

Τους σκότωσαν όλους και η Ευρύκλεια πήγε στην Πηνελόπη να της πει πως ήρθε ο Οδυσσέας. Εκείνη δεν την πίστεψε.

Όταν όμως βεβαιώθηκε πως ο ξένος ήταν ο Οδυσσέας, τον αγκάλιασε κι έκλαψαν κι οι δυο από χαρά.

Την άλλη μέρα το πρωί ο Οδυσσεύς πήγε να δει τον πατέρα του, το γέρο **Λαέρτη**, που ζούσε μόνος στα κτήματά του. Πικραμένος ο γέροντας χρόνια περίμενε το γιο του να γυρίσει. Κι όταν τον είδε μπροστά του ζωντανό τον αγκάλιασε κι έκλαψε πολλή ώρα.

Οι συγγενείς όμως των μνηστήρων πήγαν οπλισμένοι στο παλάτι να βρουν τον Οδυσσέα κι αφού δεν τον βρήκαν εκεί, πήγαν στο κτήμα του Λαέρτη. Πήραν τότε ο Οδυσσέας κι ο Τηλέμαχος τα όπλα τους κι ετοιμάστηκαν για μάχη. Ήρθε όμως η Αθηνά απ' τον Όλυμπο, στάθηκε ανάμεσά τους και τους είπε: «Σταματήστε τον πόλεμο και γίνετε όλοι φίλοι». Τότε όλοι άφησαν τα όπλα τους κι ορκίστηκαν πίστη στον Οδυσσέα. Ο Οδυσσέας έζησε από τότε ευτυχισμένος και βασίλεψε πολλά χρόνια στην αγαπημένη του πατρίδα, την Ιθάκη.

Το υφαντό της Πηνελόπης

Η Πηνελόπη έστησε στην κάμαρά της αργαλειό κι ύφαινε τρία χρόνια ένα πανί ολοκέντητο, σάβανο του γέροντα Λαέρτη. Κι έλεγε πως, όταν θα το τελείωνε, τότε θα παντρευόταν κάποιον απ' τους μνηστήρες. Όμως όλη τη μέρα ύφαινε το ατέλειωτο πανί της κι όλη τη νύχτα ξήλωνε κάτω απ' το φως μιας δάδας. Τρία χρόνια κράτησε αυτό το τέχνασμα της, ώσπου μια δούλα το μαρτύρησε κι έτσι αναγκάστηκε και τελείωσε το ατέλειωτο υφαντό της

Όμηρος, *Οδύσσεια* β 96-110 (διασκευή)

Η Πηνελόπη αναγνωρίζει τον Οδυσσέα

Λούστηκε ο Οδυσσέας, φόρεσε καθαρή χλαμύδα και χιτώνα και κάθισε σ' ένα σκαμνί στην Πηνελόπη αντίκρυ.

«Μα γιατί κάθесαι βουβή», της είπε «και δε μιλάς σε μένα, τον άνδρα σου, που έλειπα τόσα χρόνια στα ξένα»; «Δε σε γνωρίζω, του αποκρίθηκε, ήσουν αλλιώςτικός πριν από είκοσι χρόνια που έφυγες. Τραβήξτε το κρεβάτι μου έξω απ' την κάμαρά μου», πρόσταξε τις δούλες της «και στρώστε το με μαλακές φλοκάτες να ξαπλώσει».

Ο Οδυσσέας θύμωσε και της είπε: «Γυναίκα, το κρεβάτι μας ήτανε καρφωμένο σ' ένα χοντρό κορμό ελιάς. Κανείς δε θα μπορούσε να το τραβήξει, εκτός αν το έκοψε κάποιος καλός τεχνίτης».

«Είσαι ο Οδυσσέας», είπε η Πηνελόπη με λυγμούς κι έτρεξε κοντά του. «Άλλος κανείς δε γνώριζε αυτό το μυστικό μας. Πως το κρεβάτι μας ήτανε καρφωμένο γερά σ' ένα χοντρό κορμό ελιάς. ».